

ὄν Γρηγόριος Σχράφης ἐξ Ἄνδρου, ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Κυδωνίαις ὁμωνύμου του¹.

Ἐν *Τουρνόβω* τῆς Βουλγαρίας περὶ τὰ 1836 Ἰλαρίων ὁ Τουρνόβου, Κρής, ἀνὴρ λόγιος, συνέστησε Σχολὴν πρὸς φωτισμὸν τῶν Βουλγάρων². Αὐτόθεν κατήγετο ὁ διάσημος Ν. Πίκκολος (1798—1865) ἰατρός, ἑλληνιστὴς ἄριστος, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν Κερκύρα³. Ἐν δὲ *Σοφία* τῆς Βουλγαρίας ἐπίσης τῷ 1590 φαίνεται ὑφισταμένη Σχολὴ Δαλματικὴ⁴.

Εὐθὺ δὲ προϊόντες κατὰ τὴν *Μακεδοσίαν* εὐρίσκομεν περὶ τὸ 1490, ὅτι Ἰωάννης, ὁ Μόσχος, Λάκων, ἀνὴρ λογιώτατος, προσεκληθεὶς ὑπὸ τῶν *Θεσσαλονικέων*, ἴνα, κατὰ τὴν φράσιν Μάρκου τοῦ Ἀντιμάχου, τὴν πολυάνθρωπον ἐκείνην καὶ πλουσιωτάτην πόλιν ἐκπαίδευσῃ ἐπὶ μισθῷ ἀπὸ τοῦ δημοσίου⁵. Μετὰ δὲ ταῦτα λογίους Θεσσαλονικεῖς ἀπαντῶμεν Δημήτριον τὸν Διάκονον τῆς Μ. Ἐκκλησίας (1559) γράψαντα ἐπιστολὴν πρὸς Φίλιππον τὸν Μελάγχθωνα, δεῖ διὰ τοῦ Δημητρίου τῷ Πατριάρχῃ Ἰωάσαφ ἀπέστειλεν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῆς Αὐγουσταίας Ὁμολογίας⁶. Θεσσαλονικεὺς λέγεται καὶ Δαμασκηνὸς ὁ ὑποδιάκονος καὶ Στουδίτης (1590) συγγραφεὺς τῆς κοινοτάτης καὶ ὠφελιμωτάτης βίβλου τοῦ Θεσαυροῦ⁷. Καί τοι

(1) Δ. Δεσποτοπούλου (πρῶην καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων) ἔγγραφος σημειώσεις.

(2) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου «Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐκ τοῦ Κλήρου ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαπρεψάντων ἐν Ἐφῆμ. Φιλομαθ. ἀρ. 468. σελ. 2147.

(3) Σ. Ἄρ.

(4) Turcograec. σελ. 229.

(5) Ἑλληνομνήμ. Ζ', 386.

(6) Φαβρ. Ἑλλ. Βιβλ. Τόμ. ΙΑ, ἐν λ. (Harles). Οὗτος ἐπωνομάζετο Μυσός, ἴσως ὡς ἐκ Μυσίας ἔλκων τὸ γένος, Θεσσαλονικεὰ μὲν τοι τὴν πατρίδα παραδίδωσιν αὐτὸν ὁ Haenningius διὰ τῶν *vir gravis* χαρακτηρίζων αὐτόν· διέτριψε δὲ ἐν Καίρῳ ἐπὶ δέκα περίπου ἔτη· ἔτι δὲ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Βιττεμβέργῃ πρὸς ἐξιστόρησιν τῶν ἐκεῖ Ἑκκλησιῶν. Ὁ δὲ Μελάγχθων ἐπαινεῖ αὐτοῦ τὸ ἦθος καὶ τὴν εὐσέβειαν «*Mores λέγων sunt honesti et de doctrina Ecclesiae pie loquitur.*» (Σοφ. Κ. Οἰκ.). Turcograec σελ. 264.

(7) Ἑλληνομνήμ. Ζ', 443. Βρετοῦ Α', 193.